

Recenze pomníku Krištofa Kintery teoretika výtvarného umění Tomáše Pospiszyla:

Vzhledem ke zkušenostem s totalitními režimy a částečně bohužel i s polistopadovou politickou garniturou vnímá česká společnost nové pomníky ve veřejném prostoru s velkou opatrností, v horším případě jako něco, co se jich v zásadě netýká. Pomníky často sloužily k čistě ideologickým účelům a momentálním politickým potřebám, problematická bývá i jejich konzervativně nepřesvědčivá nebo naopak obtížně pochopitelná výtvarná forma. Přitom tomu tak zdaleka vždy nebylo. Nemalá část pražských pomníků konce 19. a první poloviny 20. století byla postavena na základě iniciativy soukromých spolků, jež si za svůj cíl vytýčily připomínku osobností politického, kulturního a společenského života. Podobná tradice – i když v nových podmínkách – pokračuje i dodnes.

Soutěž na pomník Jana Bouchala proběhla již v roce 2007. Nakonec byl vybrán návrh Krištofa Kintery, jehož realizace se nyní blíží ke konci. Před pěti lety vrcholil Kinterův umělecký zájem o veřejné osvětlení: Drobnými či výraznějšími zásahy do podoby a funkce pouličních lamp začal tento všudypřítomný prvek městského mobiliáře využívat jako výrazový prostředek. Z této série v Praze již od roku 2011 stojí pod Nuselským mostem socha Z vlastního rozhodnutí. I Kinterův původní návrh na Bouchalův pomník z roku 2007 pracuje se sloupem veřejného osvětlení a mění ho v metaforu připomínané události. Bouchalovo kolo po sloupu míří kamsi do nebe. Tuto základní podobu umělec po pěti letech dále upravil a aktualizoval.

Pomník Jana Bouchala od Krištofa Kintery je běžný, 14 metrů vysoký sloup veřejného osvětlení, na němž je asi ve výši 11 metrů vertikálně umístěno jízdní kolo. Povrch kola i sloupu je pokoven plátkovým paladiem a bude mít proto trvale lesklou, v okolním prostředí lehce nereálnou podobu. Pomník ožívují dva kinetické prvky: jízdní kolo se otáčí podle toho, odkud vane vítr. Za velmi silného větru se budou otáčet i světla na vrcholu sloupu. Spodní část sloupu bude opatřena jednoduchým gravírovaným textem, připomínajícím Jana Bouchala. Lesklý a otáčející se sloup do křižovatky patří i nepatří. Dohlíží na místo, kde došlo k Bouchalově smrtelné nehodě, a někdy se v bezeslovném gestu roztočí. Pomník mluví nejenom k přátelům Jana Bouchala, ale i ke všem zastáncům jiné než automobilové dopravy po městě. Určen je i řidičům aut, kteří tímto místem projíždějí.

I další umělecké, technické i organizační okolnosti vzniku pomníku Jana Bouchala, nejsou jen nepodstatnými detaily, ale reflektují podstatné občanské principy, jejichž byl Bouchal zastáncem. Základní materiál sloupu hradí jejich výrobce Kooperativa Uhlířské Janovice ale většinové náklady na úpravu a instalaci budou hrazeny z veřejné sbírky.